

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XXXIX. Privilegia Religiosorum Mendicantium, mutuaque eorum
communicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

quorum Conciliorum, aut Canonum, præsumi potest in generali Concilio. Quod enim à pluribus queritur sapientibus, facilius invenitur. cap. de quibus dist. 20. & per ampliores homines veritas perfectissima revelatur. L. ult. C. de fideicommiss. in fine, & cap. extra conscientiam dist. 64. Non potest etiam præsumi nimia occupatio Episcoporum, in Concilio congregatorum: cum aliis negotiis non vacent. Non denique importunitas: quia singuli articuli exquisitissimè discutuntur, ac deinde Patrum suffragiis, non extortis, sed liberrimis definiuntur. Nulla proinde ratio est, cur dispositio posterioris Concilii Generalis, contraria dispositioni Concilii prioris, ei non derogat, sine speciali mentione ipsius. Imò est ratio in contrarium: quia par utriusque Concilii est autoritas & vinculum, & nihil tam naturale, quàm eo genere quodque dissolvi, quo colligatum est. L. nihil tam naturale ff. de reg. jur.

350 Concludendum est igitur cum Fagnano n. 37. per dispositionem posteriorem Concilii Generalis indistinctè censeri correctæ Decreta contraria priorum Conciliorum, licet de eis mentio facta non fuerit, sicut & generaliter per legem posteriorem corrigitur lex prior, etiam nullà factâ illius mentione, quando verba posterioris legis id requirunt, uti apertè colligitur ex cap. 1. & 2. de Constitut. in 6°. Et hanc sententiam probavit S. Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ut videre est apud Fagnanum ibidem. Quòd si in Constitutionibus generalibus subinde fiant derogationes Concilii præcedentis, id censeri debet fieri ad abundantiorē cautelam, non quòd talis derogatio necessaria sit, ait Fagnanus n. 30.

351 Qui etiam n. 38. ex præmissis colligit, per legem generalem magis censeri derogatum privilegiis insertis in corpore juris, quàm non insertis. Nam etsi privilegiis canonum difficilius consueverit derogari; tamen quoad non inserta allegari potest defectus intentionis Papæ, propter illorum ignorantiam, vel oblivionem (juxta illud cap. ex parte de offic. delegat. Si memores fuissimus nos pro prædicto N. litteras direxisse, adversario nullatenus scripsissimus) quæ ignorantia, vel oblivio præsumi nequit de insertis in corpore juris.

352 Amplius ex præmissis colligi potest, quòd non semper requiratur expressa privilegiorum derogatio, imò nec mentio; sed interdum sufficit, quòd Legislator, illa sciens, legem generalem sine exceptione statuatur, ob disciplinæ publicæ necessitatem, postulante ut lex omnes generaliter, & absque exceptione obliget. Quod etiam significare videtur lex 3. §. 5. ff. de sepulchro violato, ibi: D. Adrianus rescripto panam statuit 40. aureorum in eos qui in civitate sepelium. Quid tamen si lex municipalis permittat in civitate se-

peliri? post rescripta principalia, an ab hoc discessum sit, videbimus. Quia generalia sunt rescripta, & oportet Imperialia Statuta suam vim obtinere, & in omni loco valere. Et Concilium Tridentinum id fecisse videtur sess. 14. c. 7. ubi postquam dixit, magnoperè ad Christiani populi disciplinam pertinere, ut atrociora quadam & graviora crimina, non à quibusvis, sed à summis dumtaxat Sacerdotibus absolventur: postea sine ulla exceptione decernit, inferiores sine licentia Superiorum nihil posse in casibus ipsis reservatis, ac per hoc derogavit privilegiis, licet eorum ibi mentionem non fecerit. Quia lex generalis, non tam ex verbis, quàm ex ratione legis, & voluntate Legislatoris metienda est. Tuldenus de jurisprud. l. 2. c. 4. Surdus decis. 19. & 52. Ratio verò allegata derogationem illam exigebat, & sine exceptione istam fuisse Concilii mentem, S. Congregatio, à Sede Apostolica legitimam habens itius Concilii interpretandi autoritatem, semper intellexit, ideòque ab eo tempore semper declaravit, Regulares, in vim privilegiorum antea obtentorum, à casibus Episcopo reservatis sine licentia ipsius absolvere non posse. Quod & ipsi Summi Pontifices ex dictis num. 339. declaraverunt.

CAPUT XXXIX.

Privilegia Religiosorum Mendicantium, mutuaque eorum communicatio.

Summi Pontifices, attendentes ad uberes ³⁵³ Sfructus, quos Religiosi Ordinum Mendicantium Ecclesie protulerunt, & quotidie proferunt, multis & magnis gratiis & privilegiis eos decoraverunt, quorum nonnulla alibi exhibebuntur, volueruntque inter Ordines Mendicantes perfectam gratiarum & privilegiorum communicationem; ita ut omnes & singulæ gratiæ, concessiones, exemptiones, facultates, privilegia, indulta, tam spiritalia, quàm temporalia, qualiacumque illa sint, uni Ordinum Mendicantium concessa, & concedenda, hoc ipso communicentur, & communicanda sint singulis aliis Mendicantium Ordinibus, perinde ac si eis specialiter concessa essent, vel forent. Communicationem istam ex certa scientia, de Apostolicæ autoritatis plenitudine fecit Leo X. in Bulla dudum per nos.

Nec solum voluerunt, ut singuli Ordines ³⁵⁴ Mendicantes perfectè communicarent in omnibus gratiis, privilegiis, &c. concessis & concedendis cuicumque Ordinum Mendicantium; sed & quibuscumque aliis Ordinibus non Mendicantibus. Hanc quippe communicationem Fratribus Minoribus Clemens VII. anno 1527. concessit in Bulla dum fructus uberes, cujus hæc sunt verba: necnon etiam quibuscumque facultatibus, & gratiis, sive professionis regulari observantia non contrariis, aliis

aliis Ordinibus quibuscumque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, frui debere, in omnibus, ac per omnia, perinde ac si eis concessa specialiter fuissent, &c. auctoritate & tenore presentium decernimus, volumus, & mandamus. Eandem communicationem iisdem ferè verbis idem Pontifex nobis Carmelitis concessit, in Bulla ex Clementi anno 1530. Et Fratribus Augustinianis, in Bulla Romanus eodem. Et anno 1552. in Bulla Sacro.

355 Unde cum Societas sit Religiosus Ordo, & inter Mendicantes Ordines computetur, haud dubium quin alii Mendicantes Ordines uti & frui possint privilegiis Societati concessis. An etiam illis quæ Societati concessa sunt cum clausula prohibitiva communicationis v. g. in Bulla Gregorii XIII. quæ incipit ..... ubi post multa Societati concessa, in fine subiungit: *presentis autem constitutionis & gratia communicationem omnibus aliis, qui sua privilegia cum Societate copiose participant, participareque poterunt, quomodolibet in futurum fieri omnino prohibemus*? Respondeo quòd sic. Ita Rodriguez, Miranda, Joannes de la Cruz, & alii quos refert, sequiturque Donatus Laynensis to. 1. rer. Regular. tract. 7. q. 8. quia Gregorius XIII. ligare non potuit manus Pontificum Successorum: cum par in parem non habeat potestatem, & ea omnia possit successor, quæ potuit prædecessor; nec dubium quin successor concedere possit communicationem, quam prædecessor concedere noluit, sed prohibuit. Successores verò Gregorii XIII. ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine concesserunt amplissimam communicationem privilegiorum omnium, etiam Societatis, cum amplissimis etiam non obstantibus, derogatoriarumque derogatoriis, sine alia exceptione, & restrictione, nisi ista, *quatenus Sacri Concilii Tridentini Decretis, necnon regularibus dicti Ordinis Instituti non adversentur, & revocata non sint*. Sic Cisterciensibus concessit Gregorius XIV. in Bulla Romanus Pontifex, Bulla 3. in Bullario Rodriguez. Sic etiam idem anno 1591. concessit Clericis Regularibus infirmis ministrantibus, in Bulla quæ incipit, *illius qui pro gregis*, quam Rodriguez refert to. 1. qq. Regular. q. 55. a. 7. 11. & 17. Et Urbanus VIII. Clericis Regularibus Scholarum piarum anno 1622. in Bulla *ad uberes*, apud Cherubim to. 4. Constitut. 15. Urbani VIII. Et Minimis anno 1624. Bulla 1. apud Peyrinum. Et Discalearis Ord. SS. Trinit. Redemptionis Captivorum, in Bulla quam refert Leander à SS. Sacramento disp. 7. de Ordine q. 23. Qui quidem Pontifex in duabus istis Bullis novissimis, communicationem illam concedit in omnibus privilegiis, quamvis illa sint speciali notâ digna, difficilis concessionis, & ea quæ in generali concessione non veniunt.

356 Et idè Donatus Laynensis loco citato

tr. 7. q. 8. n. 10. censet per privilegia Societati concessa, cæteros Regulares posse absque interstitiis, extra tempora, ad Ordines promoveri, &c.

CAPUT XL.

Ejusdem communicationis explicatio, Ubi de communicatione Indulgentiarum.

357 Duo tamen circa assertam communicationem explicanda supersunt. 1º. an in generali communicatione privilegiorum, & gratiarum, etiam communicatæ censentur Indulgentiæ? 2º. an generalis illa privilegiorum communicatio extendatur ad ea quæ Conventui vel Domui concessa sunt, ita ut privilegia uni Domui, vel Conventui alicujus Ordinis concessa, eo ipso communicata censentur omnibus Conventibus & Domibus ejusdem Ordinis, & consequenter omnibus aliis Ordinibus communicantibus.

Ad 1. respondeo affirmativè, cum quadam tamen proportione & decencia, idque intelligendo de Indulgentiis toti alicui Ordini vel generaliter, vel per communicationem concessis; non verò de illis quæ alicui speciali loco ob specialem rationem concessæ sunt. Ita Donatus loco citato q. 15. Et ratio est, quia Indulgentiæ verè comprehenduntur nomine gratiarum, quarum concessa est communicatio. Immo latè saltem comprehenduntur etiam nomine privilegiorum. Cum omnis gratia privilegium nuncupetur. Joannes Andreas ad cap. *olim* de verb. signif. Baldus in prælud. feud. n. 18. Gramm. decif. 59. n. 29.

358 Unde omnes Indulgentiæ concessæ Festivitatibus unius Ordinis, communicantur consimilibus Festivitatibus singulorum aliorum Ordinum communicantium. Exempli gratiâ Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Prædicatorum in Festis sanctorum Dominici, Petri Martyris, Thomæ Aquinatis, Catharinæ Senensis, &c. communicantur visitantibus Ecclesiam Carmelitarum in Festis sanctorum Eliæ, Angeli Martyris, Alberti, Theresiæ, &c. Ita concessit Julius II. anno 1509. in Bulla *alias ad supplicationem*, quæ est 13ª. ejusdem Pontificis apud Peyrinum.

359 Item omnes Indulgentiæ concessæ, & concedendæ Ecclesiis, & Domibus unius Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, aut eas visitantibus, communicantur Ecclesiis & Domibus aliorum Ordinum communicantium, vel eas visitantibus. Ita Leo X. concessit in Bulla *dudum per nos*, apud Lezanam verbo *Indulgentia*, ubi Pontifex *omnes & singulas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, &c. unius dictorum Ordinum Domibus, Oratoriis, & Ecclesiis, & Ecclesias ipsas, vel Oratoria visitantibus (cujuscumque status existant) concessas & concedendas, communicat Domibus, Ecclesiis, & O-*